

Resolució 53/2018, de 23 de març

Nombre d'expedient de la reclamació: 39/2018

Administració reclamada: No hi consta.

Informació reclamada: Diferents dades sobre el parc mòbil de diverses administracions.

Sentit de la resolució: Inadmissió i derivació.

Resum: La persona reclamant no acredita haver sol·licitat prèviament la informació reclamada, incomplint així el requisit establert per l'article 31.1.b RGAIP; les reclamacions davant la GAIP són un procediment establert per a la revisió de sol·licituds prèvies d'informació davant l'Administració competent per raó de la informació que es sol·licita; per això és un requisit imprescindible per a la seva presentació l'acreditació de la sol·licitud prèvia d'informació en relació amb la qual es reclama, així com, si és el cas, de l'existència d'una resposta no satisfactòria per part de l'Administració sol·licitada, que és la que en primera instància ha de tenir l'oportunitat de facilitar la informació demanada; per això s'ha d'inadmetre la reclamació. El que en realitat presenta la persona reclamant és una sol·licitud en primera instància d'informació, més que una reclamació en relació amb sol·licituds prèvies a les administracions indicades en aquest text; en la mesura que sigui aquest el cas, i en aplicació del que disposa l'article 30 LTAIPBG, el que procedeix és que la GAIP derivi la sol·licitud formulada per la persona reclamant a cadascuna de les administracions esmentades, ja que es compleixen les dues circumstàncies previstes en aquest precepte per procedir d'aquesta manera: la GAIP, que forma part de l'Administració pública i per tant està obligada a facilitar informació pública, no disposa de la informació requerida i coneix les administracions que poden posseir-la.

Paraules clau: Generalitat. Ajuntament. Sol·licitud prèvia d'informació. Esmena. Notificació electrònica. Derivació.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 25 de febrer de 2018 entra a la GAIP la Reclamació 39/2018, presentada en relació amb el següent objecte: "Li requereixo la xifra de cotxes i motocicletes dels Mossos d'Esquadra i per les autoritats de la Generalitat, i els Ajuntaments de Barcelona, Tarragona, Lleida, Sabadell i Girona per als seus policies locals i parc mòbil per autoritats (alcaldes, regidors i alts càrrecs) i quants del total són híbrids o elèctrics. Quina és la previsió de compres d'aquests vehicles (cotxes i motos) per part d'aquests departaments per als propers cinc anys i el detall d'aquesta previsió (quantia, nombre d'anys, condicions generals, si s'estableix a través d'un concurs públic o no, etc), a més de la previsió de compra de vehicles de gasolina o dièsel per als propers cinc anys. Els criteris objectius emprats per donar de baixa un cotxe o una motocicleta, si aquests es deixen d'utilitzar pel nombre de quilòmetres o pel nombre d'anys d'antiguitat. Quin departament de cada

conselleria o regidoria tria les marques de cotxes i motos per a les compres i si per a això s'estableix un concurs públic i quins són els criteris emprats per a les adquisicions. El pressupost destinat des de 2008 a 2017 o l'últim any del que es disposi d'aquesta informació per a l'adquisició de nous vehicles i motocicletes i el nombre d'unitats adquirides. El consum mitjà d'un cotxe i moto de tots dos parcs mòbils, o dit d'una altra manera, el pressupost que destinen els Mossos i les Conselleries o regidories de Seguretat pertinents per a combustible. Si us plau, entengui aquestes sol·licituds de la manera més àmplia possible i remeti les dades de manera desagregada i en un format reutilitzable, no en pdf ".

La persona reclamant demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La Reclamació no identifica l'Administració o entitat contra la qual s'adreça. La persona reclamant accepta rebre notificacions electròniques relacionades amb aquesta Reclamació.

2. El 12 de març de 2018 l'GAIP requereix la persona reclamant que esmeni la reclamació, a l'efecte d'indicar quina és l'Administració reclamada i d'adjuntar còpia de la sol·licitud d'informació en relació amb la qual presenta la Reclamació.
3. Segons el formulari de notificació electrònica, el 23 de març de 2018 la persona reclamant encara no hauria accedit a la notificació indicada per l'antecedent anterior, de manera que s'ha d'entendre rebutjada, d'acord amb el que estableix l'article 43.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC). D'altra banda, en una conversa posterior confirma a la GAIP que en realitat la seva intenció era la presentació d'una sol·licitud d'informació.

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat de la reclamació

Els antecedents posen de manifest que la persona reclamant incompleix un dels requisits de la presentació de reclamacions davant la GAIP que estableix l'article 31 RGAIP (indicar la resolució que és objecte de la Reclamació). Requerida per la GAIP a esmenar aquesta deficiència, no atén la corresponent notificació electrònica, tot i haver acceptat expressament aquest mitjà de notificació. Davant la falta d'esmena de la deficiència indicada, procedeix admetre aquesta Reclamació.

Cal assenyalar que les reclamacions davant la GAIP són un procediment establert per a la revisió de sol·licituds prèvies d'informació davant l'Administració competent per raó de la informació que es demana. Per això és un requisit imprescindible per a la seva presentació l'acreditació de la sol·licitud

prèvia d'informació en relació amb la qual es reclama, així com, si és el cas, de l'existència d'una resposta no satisfactòria per part de l'Administració sol·licitada, que és la que en primera instància ha de tenir l'oportunitat de facilitar la informació demanada.

En aquest cas s'incompleixen aquests requisits, el que inevitablement ha de portar a la inadmissió de la reclamació.

2. Derivació de la sol·licitud a les administracions afectades

Les circumstàncies indicades en el fonament anterior, el text concret apuntat al formulari de reclamació a títol d' "informació sol·licitada", així com la falta d'identificació en l'esmentat formulari de l' "Administració o entitat contra la qual presenta la reclamació", permeten suposar que el que en realitat presenta la persona reclamant és una sol·licitud en primera instància de la informació assenyalada per l'antecedent 1, més que una reclamació en relació amb sol·licituds prèvies a les administracions indicades en aquest text (Administració de la Generalitat de Catalunya i Ajuntaments de Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona i Sabadell).

En la mesura que sigui aquest el cas, i en aplicació del que disposa l'article 30 LTAIPBG, el que procedeix és que la GAIP derivi la sol·licitud formulada per la persona reclamant a cadascuna de les administracions esmentades, ja que es compleixen les dues circumstàncies previstes en aquest precepte per procedir d'aquesta manera: la GAIP, que forma part de l'Administració pública i per tant està obligada a facilitar informació pública, no disposa de la informació requerida i coneix les administracions que poden posseir-la.

La persona reclamant i les administracions afectades han de tenir en compte que aquesta derivació en el cas de la Generalitat es regeix pel que preveu l'apartat 1 de l'article 30 LTAIPBG, és a dir: la presentació de la reclamació davant la GAIP ja ha iniciat el procediment i els òrgans competents de la Generalitat de Catalunya (Departament d'Interior, Direcció general de la policia i Departament de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, Subdirecció general de gestió de serveis i vehicles de representació) han resoldre-la dins el termini d'un mes des de la presentació davant la GAIP (el còmput del termini s'ha suspès pel temps consumit pel requeriment d'esmena: 12 dies naturals, i que s'ha d'ampliar a altres quinze dies naturals, en aplicació de l'esmentat article 30.1, per tant finalitzaria el dia 23 de abril). En canvi, en el cas dels Ajuntaments de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, i d'acord amb l'article 30.2 LTAIPBG, la derivació efectuada per la GAIP es pot entendre a efectes merament informatius o, en el millor dels casos, iniciar el procediment de sol·licitud d'informació davant ells, que disposaran d'un mes per resoldre-ho; en aquests casos és recomanable que la persona reclamant contacti amb cada un d'aquests ajuntaments, als efectes de verificar que hagin iniciat la tramitació de la sol·licitud derivada per la GAIP, o de presentar una sol·licitud formal davant de cada un d'ells.

Si un cop efectuades aquestes derivacions les administracions interpellades no han resolt les sol·licituds d'informació en els terminis indicats, o no ho han fet a satisfacció de la persona sol·licitant, aquesta podrà reclamar davant la GAIP.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de març de 2018, resol per unanimitat:

1. No admetre la reclamació 39/2018, per incomplir el requisit d'indicar la resolució objecte de la Reclamació establert per l'article 31.1.b RGAIP
2. Derivar la sol·licitud d'informació expressada per aquesta Reclamació al Departament d'Interior (Direcció General de la policia) i al Departament de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda (Subdirecció general de gestió de serveis i vehicles de representació) de la Generalitat de Catalunya i als Ajuntaments de Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona i Sabadell, a l'efecte del previst per l'article 30 LTAIPBG i atenent les consideracions del fonament jurídic 2.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la reclamació 39/2018 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Barcelona 23 de març de 2018

Elisabet Samarra i Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós-administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos des de l'endemà de la notificació de la Resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.